

ad tilskud.

51.01. Forbigående hjælp. Efter bistandslovens kap. 9 kan der ydes forbigående kontanthjælp til personer, der kommer ud for ændringer i deres forhold, og som derfor i en begrænset tid er afskåret fra at skaffe det fornødne til eget eller familiens underhold. Formålet med hjælpen er at modvirke, at pågældendes og familiens hidtidige levevilkår i væsentlig grad forringes. Der kan ikke ydes hjælp, der som helhed stiller familien økonomisk bedre, end hvis de aktuelle vanskeligheder ikke var opstået. Retningslinjerne for udmåling af hjælpen findes i § 37, stk. 2. Som hjælp til rene underholdsudgifter, dvs. udgifter til kost og beklædning, kan i almindelighed højst udbetales et beløb der svarer til 90 pct. af folkepensionens grundbeløb med et tillæg svarende til det særlige børnetilskud for hvert barn under 18 år. Herudover kan der ydes hjælp til dækning af rimelige faste udgifter. Der tages udgangspunkt i de hidtidige levevilkår og lægges vægt på, om pågældende kunne have afholdt udgifterne. Yderligere er der efter § 40, stk. 1, mulighed for at dække rimeligt begrundede enkeltudgifter. Disse kan betales såvel særskilt som i forbindelse med hjælpen efter § 37. Kontanthjælp efter disse bestemmelser såvel som efter andre regler i bistandslovens afsnit III kan i visse situationer kræves tilbagebetalt efter lovens §§ 25 og 26, jfr. § 27, og optages under indtægter på nærværende hovedkonto.

Ifølge bistandslovstatistikken modtog ca. 190.000 familier i 1977 hjælp i henhold til ovennævnte bestemmelser. I 1978 var dette tal steget til ca. 210.000 familier.

Kommunernes udgifter i 1979 anslås til 1.950 mill. kr. (løbende prisniveau). I forbindelse med ændringen af merværdiafgiften fra 20¼ til 22 pct. er folkepensionens grundbeløb, der indgår i udmålingen af underholdshjælp, blevet forhøjet. Udgifterne i 1980 anslås herefter til 2.050 mill. kr. (PL-niveau januar 1980).

Skønnet bygger bl. a. på oplysninger om kommunernes budgetter for 1980.

Ved L 258 1980 er indført et generelt maximum for udmåling af hjælpen, svarende til det beløb, der udbetales personer, der får dagpenge og ikke har andre indtægter. Der er mulighed for ydelse af højere hjælp i særlige tilfælde. Samtidig er det præciseret, at der som hovedregel ikke kan ydes hjælp til personer, der har formue, hvoraf det økonomiske behov kan dækkes. Der er adgang til fravigelse fra denne regel, hvis formuen bør bevares til nærmere angivne særlige formål.

Ved L 233 1980 er gennemført forbedrede regler om dagpenge under barselshvile. De ændrede regler medfører besparelser på nærværende konto.

Kommunernes udgifter i 1981 anslås herefter til 1.858 mill. kr. Det anslås, at udgiftsniveauet herefter vil stige i samme takt som i de kommunale flerårsbudgetter. Udgifterne i BO-årene 1982, 1983 og 1984 anslås herefter til henholdsvis 1.878 mill. kr., 1.898 mill. kr. og 1.918 mill. kr.

51.02. Uddannelse m. v. Efter bistandsloven ydes hjælp til dækning af udgifter i forbindelse med uddannelse, erhvervs-mæssig optræning og omskoling i henhold til § 42, stk. 1, og § 44 i tilfælde, hvor det anses for påkrævet af hensyn til en persons mulighed for fremtidig at kunne klare sig selv og sørge for sin familie. Uddannelseshjælp efter bistandsloven ydes kun i det omfang, behovet for bistand ikke kan dækkes ved tilskud fra Statens Uddannelsesstøtte eller efter andre regler uden for den sociale lovgivning, jfr. L 144 1976.

Bistanden omfatter hjælp til underhold og faste udgifter m. v., herunder udgifter, der direkte følger af uddannelsen, f. eks. boligudgifter, kursusudgifter og transportudgifter, udmålt efter samme retningslinier som forbigående hjælp, jfr. tilskudskonto 51.01.

Til en højere uddannelse på en offentlig anerkendt læreanstalt eller tilsvarende uddannelsesinstitution ydes hjælpen de første år af den egentlige uddannelse som tilskud og herefter normalt som ½ lån og ½ tilskud. Tilbagebetalinger optages under indtægter på nærværende hovedkonto.

Efter udlægning af særfor sorgen pr. 1. januar 1980 omfatter kontoen tillige de personer, der indtil denne dato var under uddannelse på særfor sorgens initiativ. Kommunernes merudgifter som følge heraf anslås til ca. 7 mill. kr. årligt.

Ifølge bistandslovstatistikken modtog i 1977 ca. 18.800 familier hjælp efter ovennævnte bestemmelser. I 1978 var tallet steget til 23.200.